

Kedves felnőttek!

Szombaton pár huszonéves is összegyűlt ünnepelni. No, nem igazán alkottak tömeget, de végül is nem ez volt a céljuk. Egyszerűen csak annyi, hogy mai fiatalként ők is hallassák a hangjukat, pláne, hogy mások olyan sokat és szívesen beszélnek róluk. Mondván, egyáltalán nem érdekli őket a múlt, nem mond nekik semmit: 1956. Ráadásul a szüleikkel nem beszélnek egy nyelvet, a tanárokkal pedig nem váltot-

tak szót a daliás időkről. Avagy: a történelemóránkon ők maguk tartottak előadásokat a „rázósabb” témákról. Ezúton szeretnék bejelenteni, benőtt a fejük lágya. Ráadásul elégük lett belőle, hogy október 23-ról az utóbbi három évben a süketek párbeszéde folyt, hogy '56-os szövetségek jöttek-mentek, szerveződtek, marakodtak. Úgy döntöttek, még ha egy napra is, de megalakítják az Október 23. Akció fedőnevű szervezetet bará-

ti társaságból (no és anarchista fiatalokból). Az est nagyobbik felében Angyal Istvánra emlékeztek, aki a Tűzoltó utcai csapatban harcolt. A komolytalan felvonásban pedig '56-os személyiségeket vettek sorra, értsd: a telefonkönyv 56. oldalán szereplő neveket olvasták föl, majd **Eörsi István** írásai mellett találtak, és még egyéb jelentős művek 56. oldaláról, mint például Micimackó, Kis herceg, Egri csillagok... T. E.